

Invitation til Den Internationale Fredskoalitions Zoom-mode den 13. september 2024 kl. 17-19: NATO-vampyrer hylér; Schiller Instituttet øger indsatsen

Deltage i Den Internationale Fredskoalitions Zoom-møde fredag den 13. september kl. 17-19

Talerlisten:

Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets stifter og internationale formand

Larry C. Johnson – former CIA analyst,

Dr. Mubarak Awad, Co-Founder of Nonviolence International, and others.

Tilmeld dig her for at modtage et Zoom link.

af DENNIS SPEED

Den 10. september 2024 – EIRNS

Hvad har fået en obskur franskbaseret publikation, *Intelligence Online*, til pludselig ikke bare at angribe Schiller Instituttet, men også at opfordre det amerikanske justitsministerium til at »lukke munden på instituttet«? (Se nedenfor.) Var det noget, Schiller Instituttet sagde? Ikke helt, men tæt på.

Schiller Instituttets offentliggørelse den 3. september af ambassadør Jack Matlocks sandfærdige vurdering af det absurde i USA's nuværende udenrigs- og (selvdestruktive) militærpolitik over for Rusland, Kina og Sydvestasien – som

fra marts i år omfatter en forpligtelse til en atomkrig på tre fronter mod Rusland, Kina og Nordkorea – bliver nu taget op af andre nyhedsformidlere. Det har skabt et lille jordskælv blandt de engang så kompetente transatlantiske »eliter«, som i modsætning til »Madeleine Albrights børn« – Antony Blinken, Victoria Nuland, Samantha Power og andre – ved, at det, Jack Matlock har sagt, er sandt. Matlock var præsident Ronald Reagans ambassadør i Sovjetunionen fra 1987 til 1991 og et ægte vidne til, deltager i og formgiver af vores nuværende historie, en anden støbning end nutidens »førsteholdsstuderende« i udenrigsministeriet.

»Det forekommer mig, at det er ekstremt farligt at forsøge, hvad der i realiteten er en uerklæret krig mod en atomart bevæbnet magt, som med rette eller urette opfatter, at dens suverænitet og endda dens politiske eksistens er truet,« rapporterede Sputnik, at Matlock sagde fra sit interview den 3. september. Matlock bemærkede nogle dage senere, på Den Internationale Fredskoalitions møde den 6. september, at »jeg tror hvad vi er nødt til at forstå, er, at udvidelsen af NATO og især baserne – og i dette tilfælde var det baserne, der var planlagt i Polen og Rumænien til anti-ballistiske missiler – viste sig, selv om det var defensive våben, let kunne omstilles til offensive våben. Så det var forståeligt, at den russiske leder (Putin) ville være meget imod. Alligevel fortsatte vi, og efter gradvist at have trukket os fra stort set alle våbenkontrolaftaler, som vi havde forhandlet os frem til i 1980'erne og begyndelsen af 90'erne, begyndte vi at forsøge at påvirke den ukrainske regering og tilbyde NATO-medlemskab. Så jeg mener, at det var en fuldstændig omvending af det diplomati, vi brugte under Den kolde Krig...«

Hans Sataniske Majestæts NATO var dog ikke tilfreds, hverken med Matlocks oprigtighed eller hans timing. Hans bemærkninger kommer trods alt lige før den nyvalgte britiske premierminister Keir Starmer fra Labour-partiet ankommer til USA. Han kommer delvis for at bekræfte, at Joe »Being There«

Biden gennem et brev sendt til Kongressen den 29. juli sørger for, at amerikanske atomvåben bliver fuldt tilgængelige gennem en ændring af den britisk-amerikanske gensidige forsvarsaftale fra 1958, så de rent faktisk kan anvendes af »britiske hjerner«. Hverken en fremtidig præsident eller Kongressen vil, i åbenlys strid med USA's forfatning, være i stand til at udfordre dette arrangement. Nogle kalder det »det særlige forhold«. Andre siger sandheden og kalder det forræderi mod USA's forfatning.

I London i går sagde Tony Blinken sammen med den britiske udenrigsminister David Lammy: »Vi taler om det særlige forhold. Jeg vil gerne kalde det essentielt – essentielt for vores nationer, essentielt for vores folk, essentielt for folk langt ud over vores kyster.« Ligesom det babylonske præsteskab overvågende »rådgivende« rolle over for den persiske militærstat, er det i City of London og Wall Street at beslutningerne nu centraliseres. Washington D.C. og dets præsidentskab bliver blot et gennemgangssted. Vil atomkrig, enten på grund af fejlberregning eller planlægning, blive resultatet?

Men, hvad nu hvis hele skakbrættet simpelthen bliver vendt om? Hvad nu, hvis fornuftige stemmer som Jack Matlocks, eller Veterans Intelligence Professionals for Sanitys medstifter Ray McGovern, eller oberst Larry Wilkerson fra Eisenhower Media Network, bliver forstærket og hørt i USA og gentaget af lignende stemmer i Tyskland, Frankrig, Italien, Sverige og mange andre lande? Det er den proces, der nu sker gennem Den Internationale Fredskoalition. Det er forudsætningen for en ægte sokratiske dialog om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Det er der hårdt brug for, fordi den nuværende diplomatiske situation er i et dødvande. Den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov gjorde det i går klart, at efter hans mening »handler problemet endnu en gang ikke om territorier, men om folks rettigheder, som er blevet tilsidesat – og alle de

politiske initiativer, der florerer, nævner dem ikke.«

Det er Helga Zepp-LaRouche og Schiller Instituttets forslag om Ti principper for en ny international strategisk og udviklingsmæssig Arkitektur, der faktisk tager hensyn til alles interesser. Muligheden for, at instituttets forslag med succes kan katalysere et »Fornuftens Råd« blandt de transatlantiske nationer, som vil vælte de »gale hunde og englændere«, der fremprovokerer atomkrig, har skræmt NATO's tankepoliti. De har gennem det, der hedder Intelligence Online, udgivet en historie, »USA's Washington-baserede non-profit-organisation fortsætter med at sprede Kremls budskab«, som begynder med: »Schiller Instituttet har vedvarende samarbejdet med russiske medier, selv mens USA slår ned på udenlandsk indflydelse.« Selv om det er den samme taktik, der blev brugt i 1982, da Præsidentens Rådgivende Udvalg for Udenlandske Efterretninger (PFIAB) blev aktiveret mod økonomien, statsmanden og Schiller Instituttets medstifter Lyndon LaRouche, er der en forskel.

Nu, i 2024, 42 år senere, er dette »beskidte trick« dømt til at mislykkes – ligesom forsøgene på at splitte Rusland ad, inddæmme Kina eller udrydde palæstinenserne. Dengang eksisterede BRIKS-Plus ikke, Kinas Bælte- og Vej-Initiativ eksisterede ikke; Indiens, Kinas og selv USA's avancerede rumprogrammer eksisterede ikke. Den voksende bølge af regeringsbaseret censur af journalister er et forgæves forsøg på at skabe en kølende effekt mod en vulkan af utilfredshed, en utilfredshed, som vokser med hvert forsøg på at mindske dens stemme og magt. Tulsi Gabbard, som engang var næstformand for Demokraternes Nationale Komité, er (med hendes egne ord) »på en hemmelig terrorliste...«. Nu kalder regeringen mig en terrortrussel.« Er det et fantastisk udtryk for magt – eller for svaghed?

I et overmættet miljø kan et enkelt molekyle, en »svag kraft«, fremkalde krystallisering, den pludselige fremkomst af en veldefineret, ordnet struktur, »som ud af ingenting«. På samme

måde kan en idé, der er baseret på et princip, som kun få måneder tidligere blev afvist som »upraktisk«, blive den dominerende intellektuelle valuta i en krisetid. Den idé, som repræsenterer et dybere, usynligt, højere, »poetisk« princip, kan tage form af en effektiv politik, som omfavnes af en stor del af, ja hele menneskeheden, så ufuldkomne mennesker og ledere, »selv om de fornægter og afsværger, alligevel tvinges til at tjene den magt, som sidder på tronen i deres egen sjæl.« Det er derfor, at Percy Shelleys ofte citerede bemærkning om, at »digtere er verdens uerkendte lovgivere«, på trods af alle vores fejl og mangler fortæller os, hvilken metode vi og menneskeheden kan håbe på at sejre med. Det er i lyset af denne sandhed, udtrykt af ambassadør Matlock og andre, at den falske autoritet, som i øjeblikket udøves af den totale og evige krigs vampyrer, fordamper, ligesom en vampyr selvdestruerer i sollys.

Foto: Ambassador Jack Matlock during a Sep. 3 interview with *EIR*'s Mike Billington